

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Tillægsafgift paa Vin og om Ophævelse af Lov Nr. 665 af 21. December 1918 vedrørende samme Afgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1177).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Det foreliggende Lovforslag, der er vedtaget af Folketinget efter en Udvalgsbehandling og kun med en enkelt Ændring i den Affattelse, i hvilken det var fremsat, gaar ud paa en Nedsættelse af den nugældende Tillægsafgift paa Vin. Denne har nu 3 Sætsler, idet man gaar ud fra Anskaffelsesprisen her paa Stedet, altsaa Indkøbsprisen med Tillæg af paaløbne Omkostninger, Told, Fragt o. s. v. Afgiften er nu for Vine over 3 Kr.s Værdi Anskaffelsesprisen plus 50 pCt., for Vine til en Værdi mellem 2 og 3 Kr. bortfalder dette Tillæg af 50 pCt., og for Vine til en Værdi af indtil 2 Kr. er Afgiften 50 pCt. af Anskaffelsesprisen. Dette foreslaas nu ændret saaledes, at der kun bliver to Sætsler. For al Vin indtil 3 Kr.s Værdi skal betales 35 pCt. af Anskaffelsesprisen i Tillægsafgift, for Vin af en Værdi derover 70 pCt. Man har fra Finansministeriets Side ment, at det var hensigtsmæssigt nu at foretage denne Ændring, idet man tør haabe, at Forøgelsen af Indførselen af Vin, der faktisk har været standset i lang Tid, vil kunne bringe Statskassen den Indtægt, som man har ventet den skulde faa gennem Tillægsafgiften. Indtægten er paa Finansloven for 1919—20 sat til 5 Mill. Kr., og man kan altsaa vente, at denne Indtægt vil indkomme.

Lovforslaget er i Folketinget undergaaet den Ændring, at Finansministeren bemyndiges til eventuelt at godtgøre Vinhandlere, Grossister o. s. v. Afgiften for den Vin, som ligger paa Kreditlager, naar denne Lovs Virketid er forbi — Loven er foreslaaet at skulle gælde for Kalenderaaret 1920. Hvis da enten en ny Afgift eller Told og Afgift eller Tolden alene skulde blive mindre end den her foreslaaede Tillægsafgift, skulde den da berigtigede Afgift paa Vin kunne nedsættes til det Beløb, man til den Tid fastslaar. Fi-

nansministeriet har ment at maatte stille sig imødekommende overfor et Andragende fra Vinhandlerforeningen, der gik i den Retning. Derimod har man ikke kunnet imødekomme et Andragende fra Detailhandlerne — som ogsaa delvis hvilede paa urigtige Forudsætninger —, om, at der ogsaa skulde ydes en Godtgørelse for den Tillægsafgift, der er betalt i 1918, idet man fra Finansministeriets Side gaar ud fra, at denne høje Tillægsafgift dog intet betyder overfor den meget store Værdiforøgelse, der er kommet paa Vinen, og fordi det næsten vilde være umuligt rent teknisk set at praktisere en saadan Tilbagebetaling af Tillægsafgift paa Vin, der laa hos Detailister og andre. Dels er de blevet forskaaret, inden de kom derhen, og dels vilde det være ret umuligt at faa klargjort Oprindelsen. Man har altsaa modsat sig dette Ønske, og hertil har Folketinget givet sin Tilslutning. Men man er gaet ind paa, saaledes som det ogsaa foreslaas i Lovforslaget, at Forskellen godtgøres for den Tid, der er gaet af indeværende Aar, og hvori den høje Afgift har været gældende. Jeg maa tilføje, at der er kommet overmaade lidt Vin hertil i den Tid, saa det vil ikke have nogen Betydning for Statskassen, at denne Godtgørelse ydes.

Lovforslaget er altsaa vedtaget i Folketinget, og det skulde træde i Kraft den 1. Maj. Det er blevet forsinket i Folketinget paa Grund af Paaskeferien. Jeg vil meget anbefale til dette høje Tings overordentlige Velvillie, at Lovforslaget blev gjort hurtigt færdigt her, thi ellers vil jo atter en Ferie, nemlig Majferien, træde hindrende i Vejen for, at det kan træde i Kraft saa hurtigt, som det er ønskeligt.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Dalsgaard: Som den højtærede Minister bemærkede, er det Mening, at det foreliggende Lovforslag skal træde i Kraft som Lov den 1. Maj. Der er altsaa ikke lang Tid til Lovforslagets Behandling her i dette Ting, men jeg antager alligevel, at Tiden vil slaa til til, at Forslaget kan blive færdigt i rette Tid, idet jeg gaar ud fra, at man her i dette høje Ting, ligesom Tilfældet har været i Folketinget, fra alle Sider kan tiltræde Lovforslaget. Da de meget høje Vinafgifter blev paalagt ved Lovene af 30. Oktober 1917 og 31. December 1918, var disse Afgifter nærmest kun af skattemæssig Art, idet Vintilførselen her til Landet var saa godt som standset, og de høje Afgifter derfor nærmest kun